

25.12.2010. | 22:45

PETRA TOMASOVIĆ IZVRŠNA JE STUDENTICA NA KEMIJSKO-TEHNOLOŠKOM FAKULTETU U SPLITU

STUDENTICA ZA PET Dva puta dobila Rektorovu nagradu: Ljeti radim u ljekarni za džeparac, život je težak...

Ona je djevojka za pet. **Petra Tomasović** (23) iz Dugog Rata, studentica diplomskog studija na Kemijsko-tehnološkom fakultetu u Splitu, smjer Mediteranske kulture, prije tri tjedna dobila je svoju drugu Rektorovu nagradu. Po tome se razlikuje od ostalih studenata, njih 31, koji su prvi put ove godine dobili tu prestižnu nagradu Splitskog sveučilišta.

Petra u budućnosti želi doprinijeti stvaranju novih prehrambenih proizvoda

Foto: Nikola Vilić / CROPIX

- Prvu sam Rektorovu nagradu dobila 2007./8. godine, kao studentica preddiplomskoga Međusveučilišnog studija "Mediteranska poljoprivreda", koji sam završila i stekla titulu inženjera agronomije. A, evo, sada je došla i druga [nagrada](#). Naravno da mi je drago, to mi je, naravno, poticaj za daljnje učenje i usavršavanje - kaže Petra koja je svih 17 godina školovanja odlična učenica.

Zabavno učenje

Prvo je završila OŠ "Orij-Jesenice", zatim je upisala Srednju zdravstvenu školu za farmaceutskog tehničara te je po njezinu završetku oslobođena mature. Nakon toga upisuje fakultet i na posljepku diplomski studij. Tijekom svih tih godina učenja i polaganja ispita rijetki su bili trenuci kada je Petra dobivala četvorke, a o tricama, dujama ili, nedajbože, asima, da i ne govorimo. Te ocjene su nepoznanica za "malu genijalku".

- Volim učiti, meni je to zabava. Ulažem u svoje znanje, nikada nisam pomislila stati nakon srednje škole. Škola i učenje za mene nisu nešto što se mora, nitko me nikada nije prisiljavao da učim i da izlazim na ispite. Moji roditelji nisu završili fakultete, pa im je sigurno drago što im je kćerka uspješan student i uz to još odlikaš. Tijekom svih ovih 17 godina učenja nikad kod mene nije došlo do zasićenja - veli Petra.

Nakon srednje škole znala je da će školovanje nastaviti na jednom od fakulteta, ali nije znala da će upisati i diplomski studij. - Uvijek su me zanimale biotehničke znanosti - agronomija, prehrambena tehnologija, biologija... U osnovnoj školi su mi najdraže bile biologija i kemija. Najteži mi je bio prelazak iz osnovne u srednju školu. Novi profesori, učenici, nova okolina, na sve se to trebalo naviknuti.

Kako živim u Malom Ratu, svako sam se jutro, kada mi je škola bila u osam sati, dizala u šest da bih stigla na autobus u 6.30 i onda bih cijeli dan ostajala u školi. Bilo je naporno, ali kada imaš neki zacrtani cilj, ništa nije teško - kazuje uvijek vedra i nasmijana Petra. Kaže kako je učenje lagano ako se svaki dan pomalo uči. Ona je tijekom svog školovanja na učenje svaki dan odvajala dva sata, nije bila "kampanjac".

- Da sam bila kampanjac, sigurno ne bih prošla sve razrede i ispite s odličnim. Dva sata sam dnevno učila i za sve ostale životne radosti sam imala dovoljno vremena. Sve svoje ispite na fakultetu položila sam kroz kolokvije, tako da nikada nisam izišla na ispit. Svaku studentsku godinu završavala sam u srpnju, tako da sam imala cijelo slobodno ljeto - objašnjava Petra. No, ni ta ljeta nisu bila kao kod ostalih mladih ljudi. Petra je svako ljeto radila u jednoj omiškoj ljekarni kao farmaceutski tehničar

- Moram raditi i za sebe zaraditi neki džeparac. Život je težak, a majka Edita i otac Filip osim mene imaju još svoju sestru Teu, koja je također studentica, i brata Šimuna koji ide u srednju školu. I oni dobro uče, tako da u obitelji nema nikakvih problema sa školom - sa smiješkom govori Petra. Nakon završetka diplomskog studija, što bi trebalo biti u srpnju 2011., Petra također ima jasne planove i želje.

Svjetski uvjeti

- Voljela bih ostati na Kemijsko-tehnološkom fakultetu kao asistentica. Željela bih raditi na Zavodu za prehrambenu tehnologiju i biotehnologiju, jer je taj smjer najrodniji mom osnovnom fakultetu. Htjela bih u znanstveno-istraživačkom smislu doprinijeti stvaranju novih prehrambenih proizvoda. Pogotovo što će uskoro Fakultet seliti u novi studentski kampus i tamo ćemo imati svjetske uvjete rada i studiranja - mišljenja je Petra.

Budući da Hrvatska posljednjih godina stalno ističe kako treba ulagati u mlade i pametne ljude, treba se nadati da će Petra uspjeti naći posao u svojoj struci. Od prve godine studiranja primala je državnu stipendiju od 500 kuna mjesečno, a na diplomskom studiju ima sveučilišnu stipendiju od 800 kuna. A da je kod Petre zaista sve za pet, pokazuje i činjenica da je u sretnoj vezi sa svojim mladićem Goranom, i to, naravno, već - pet godina.

PIŠE IVICA MARKOVIĆ